

REVERENDISSIMO ET ILLV-
STRISSIMO PRINCIPI AC DOMINO,

D. JOHANNI SWI-
CHARDO, SACRÆ MOGVN-
TINÆ SEDIS ARCHIEPISCOPO,
S. ROMAN. IMPERII

per Germaniam ARCHICANCELLARIO,
PRINCIPI ELECTORI, &c.

Domino meo clementissimo.

ALAMANNIÆ nomen, REVERENDISSIME & ILLV-
STRISSE PRINCEPS ELECTOR, quod priscis illis rerum
Germanicarum Scriptoribus, Cæsari, Plinio, Tacito, Sam-
monico, & Geographis insitatum ac inauditum, sub
Francorum Regum imperio videtur primo esse natum atq;
nuentum. Namque illorum prospera & felicissima migra-
tione permoti Alpini suprema Germaniæ populi, relictis asperis & incultis se-
dibus suis, glandiferas (vt Cicero loquitur) & fructuosas querere ipsi quoque
armis egressi tentauerunt. Quatempestate Hui ad idem exemplum, Gotthi,
Vandali, Langobardi, ruptis Boreæ terminis, non Germaniam modò, sed vni-
uersam propemodum Europam turbauerunt ac miscuerunt. Ea gentium confu-
sione Germaniæ nostræ partim confusa & permixta existimantur nomina,
alia prorsum obsoleta. Omnes populos singillatim commemorare ad institutum
nihil intellego pertinere: ipsam veterem illam Germaniam præoptauerunt
THEVTONIAM appellare posterioris ætatis Scriptores, nomine ab Italis acce-
pto, eamque generatim & vniuersè in tres potissimum prouincias tribuere;
Alamanniam, Rhetiam, & Germaniam speciatim ita dictam. RHETIAM
(vt de hac prius autumem) definiunt ac collocant inter Alpes Iulias & dex-
terum Danubij latus ab eius ortu ad vsque Noricum, quæ est Pannonia supe-
rior. GERMANIAM ad Rhenum sitam esse volunt, quæ ab Trans & Cisrhe-
nanis nationibus colitur. ALAMANNIAM aliquanto latius excitauerunt
Francorum Historici, quam ipsius vicinitatis nomen ac termini postulabant.
Omnes etenim populos, qui Germanicæ linguae societate coniuncti sunt, Ala-
manno-

);(2

manno-